

ᄃ

წვიმა გამეფდა,
მე სად ვიქნები.
ახლა ღამეა
ღრმა აფიქრების.

როგორც წამებას,
მელი განთიადს,
ახლა ღამეა,
შუქი ანთია.

მძიმე წამია,
მე რა ვქნა, სულო!
ახლა ღამეა
და მე ვლოცულობ.
დღმა გოდების,
ეს დღეც ჩაივლის.
და ველოდი
ახლა სამ ივნისს.

ეს ფიქრი მიპყრობს,
მე შენ მღუპავდი.
დღეს მინდა ვიყო
თავისუფალი.